

2. Школа рекламіста. – [Електронний ресурс] – <http://www.advertiser-school.ru/>. від 10.04.2011р.

ОБОЛОНЧИК Олександр
слухач магістратури за спеціальністю
«Адміністративний менеджмент»
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і
муніципального управління Дудкіна О.П.)

ЗАВДАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПОРТИВНОЇ КОМАНДИ

Фізична культура є важливим засобом підвищення соціальної та трудової активності людей, задоволення їх моральних, естетичних і творчих запитів, життєво важливої потреби взаємного спілкування, розвитку дружніх відносин між народами та зміцнення миру. Спорт – органічна частина фізичної культури, особлива сфера виявлення й уніфікованого порівняння досягнень людей у певних видах фізичних вправ, технічної, інтелектуальної та іншої підготовки шляхом змагальної діяльності. Соціальна цінність спорту визначається його дієвим стимулюючим впливом на поширення фізичної культури серед різних верств населення.

У сучасному світі посилюється усвідомлення ролі фізичної культури і спорту як чинника вдосконалення природи людини і суспільства. Здоровий спосіб життя в цілому, фізична культура і спорт зокрема, стають соціальним феноменом, об'єднуючою силою і національною ідеєю, що сприяє розвитку сильної держави і здорового суспільства.

Механізм виконання чинних державних норм і нормативів на разі не передбачає ефективної системи контролю рівномірності розподілу мережі фізкультурно-спортивних споруд по всій території України, а також якості надаваних послуг. Тому діючі механізми розвитку галузі фізичної культури і спорту, нормативна і правова бази їх забезпечення, не дозволяють здійснити права кожного громадянина на заняття спортом.

Управління розвитком фізичної культури і спорту в регіонах України

здійснюється в трьох напрямках: реорганізація структури управління, розробка нормативно-правової бази, перехід на програмно-цільове управління. Відтак доцільно виділити чинники, що сприяють вдосконаленню управління фізичною культурою і спортом в регіоні, серед яких [1; 2]:

- формування системи фінансування, що охоплює бюджетні й позабюджетні джерела;
- поліпшення системи підготовки кадрів і науково-методичного забезпечення, формування інформаційної інфраструктури;
- розширення міжнародної діяльності, інновації в муніципальних органах управління масовим спортом;
- формування цільових програм.

Розглядаючи питання видів ресурсного забезпечення, можна констатувати його вкрай негативний стан, який постійно погіршується. Так, матеріально-технічне забезпечення Шкіл вищої спортивної майстерності засвідчує у більшості з них відсутність власної спортивної бази.

Діяльність Школи вищої спортивної майстерності є складним процесом цілеспрямованого перетворення факторів підготовки спортсменів на кінцеві результати – їх спортивні досягнення. Найважливішим фактором при цьому є ресурси, тобто усі матеріальні та нематеріальні фактори, які використовуються для виконання завдань.

Об'єктом управління в системі управління ресурсним забезпеченням діяльності Школи вищої спортивної майстерності є процес руху сукупності потоків ресурсів.

У зв'язку з цим виникають ресурсні потоки, які є нічим іншим, як взаємообумовленим рухом і трансформацією матеріальних, фінансових та інформаційних ресурсів у процесі підготовки спортсменів.

Матеріально-технічне забезпечення команд Школи вищої спортивної майстерності включає всі процеси: від закупівель матеріально-технічної частини, до розрахунку необхідного тренерського штату. Це, в свою чергу передбачає планування самого матеріально-технічного забезпечення, вибір постачальників, укладання контрактів і їх ведення, забезпечення постачань, підписання контрактів. Основне

завдання управління – забезпечити надходження ресурсів у точній відповідності з планом.

На кінець 2014 року лише кожен десятий спортсмен займається у системі юнацького спорту, що вдвічі менше, ніж необхідно для успішного пошуку та виховання резерву національних збірних команд України. У сільській місцевості лише одна дитина із п'ятдесяти має можливість займатися у спортивній школі та формувати резерви для Шкіл вищої спортивної майстерності.

Все це засвідчує недостатній рівень ресурсного забезпечення діяльності спортивних шкіл усіх типів – від секцій до Шкіл вищої спортивної майстерності. Їх фінансування становить не більше ніж 50-60% від потреби. Причому витрати на навчально-спортивну роботу в співвідношенні до наявних витрат на діяльність скажімо конкретно Шкіл вищої спортивної майстерності країною становлять лише 10,6%, при тому що у 2013 р. цей показник становив 15% [3].

Спортивні школи утримуються лише за бюджетними призначеннями відповідних бюджетів або за рахунок Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Частка позабюджетних надходжень, приватних підприємств і установ, фізичних осіб становить не більше ніж 3-5%.

Враховуючи дефіцит ресурсів, а інколи і їх значну вартість, можемо констатувати, що з метою результативної та ефективної спортивної команди для неї необхідно забезпечити: доступність ресурсів; достатність ресурсів; меншу вартість ресурсів. Саме забезпечення цих трьох критеріїв є чи не основними завданнями ресурсного забезпечення спортивної команди.

Тобто, однією з основних задач системи управління ресурсами повинно бути визначення достатнього обсягу цих ресурсів та ефективне їх використання для досягнення відповідного результату, який буде виражений через показники отриманих нагород та додаткового залучення молоді до занять спортом і фізичною культурою.

Література:

1. Маликов А. В. Актуальные проблемы физической культуры и спорта в современных условиях жизни / А. В. Маликов // Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. - 2007. - № 6. - С.

105-107.

2. Поддержание здоровья: подходы, условия, факторы риска и благополучия [текст] : [учеб. пособие] / Под общ. ред. В. М. Лабскир. – Х. : НТУ «ХПИ», 2007. - 146 с.

3. Безверхнюк Т. Ресурсний режим як інституційний механізм ресурсного забезпечення регіонального управління [Електрон. ресурс] / Т.М. Безверхнюк // Державне будівництво : електрон. наук. фах. вид. ХарPI НАДУ - 2010. - № 1. - Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua>

ОЛЕКСИШИН Б.П.

слухача магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Кривокульська Н.М.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ГОРИЗОНТАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯНАМ ЛІТНЬОГО ВІКУ

Старіння населення - об'єктивний загальносвітовий процес. Це спонукало світову спільноту сформувати особливу систему поглядів на дане соціальне, економічне і культурне явище. Принципи ООН у відношенні до людей похилого віку передбачають забезпечення їм незалежності, можливості брати участь у соціальному розвитку, догляду, умов для реалізації внутрішнього потенціалу і збереження гідності [1, С.48].

В Україні спостерігається тенденція постійного збільшення частки осіб, що потребують соціального захисту і, зокрема, надання соціальної допомоги та різних видів соціальних послуг. Відповідно до цього зростає й потреба у збільшенні кількості, видів та диверсифікації шляхів надання соціальної допомоги та соціальних послуг. Наразі, для ефективного подолання соціальних ризиків вітчизняна система соціальної допомоги та соціальних послуг повинна швидко й адекватно реагувати на попит і зміни у потребах людей. Це в свою чергу вимагає абсолютно нових